

Heinrich Rudolph Redecker

Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker/ I.C. ac Pandectarum Professor Publ. ... ad Festum, Spiritui Sancto Sacrum, pio & devoto cultu celebrandum, Omnes Academiae Cives serio hortatur : [P.P. sub Sigillo Acad. d. XIV. Maii Anno LXXVI.]

[Rostochii: Kilius], [1676]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735978727>

Druck Freier Zugang

Programma,

Quo
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

HEINRICUS RU
DOLPHUS Redeker,

J. C. ac Pandectarum Professor Publ.
Consistorii item Ducalis Adfessor,
ad Festum,

SPIRITUI SAN-
CTO SACRUM,

pio & devoto cultu celebrandum,

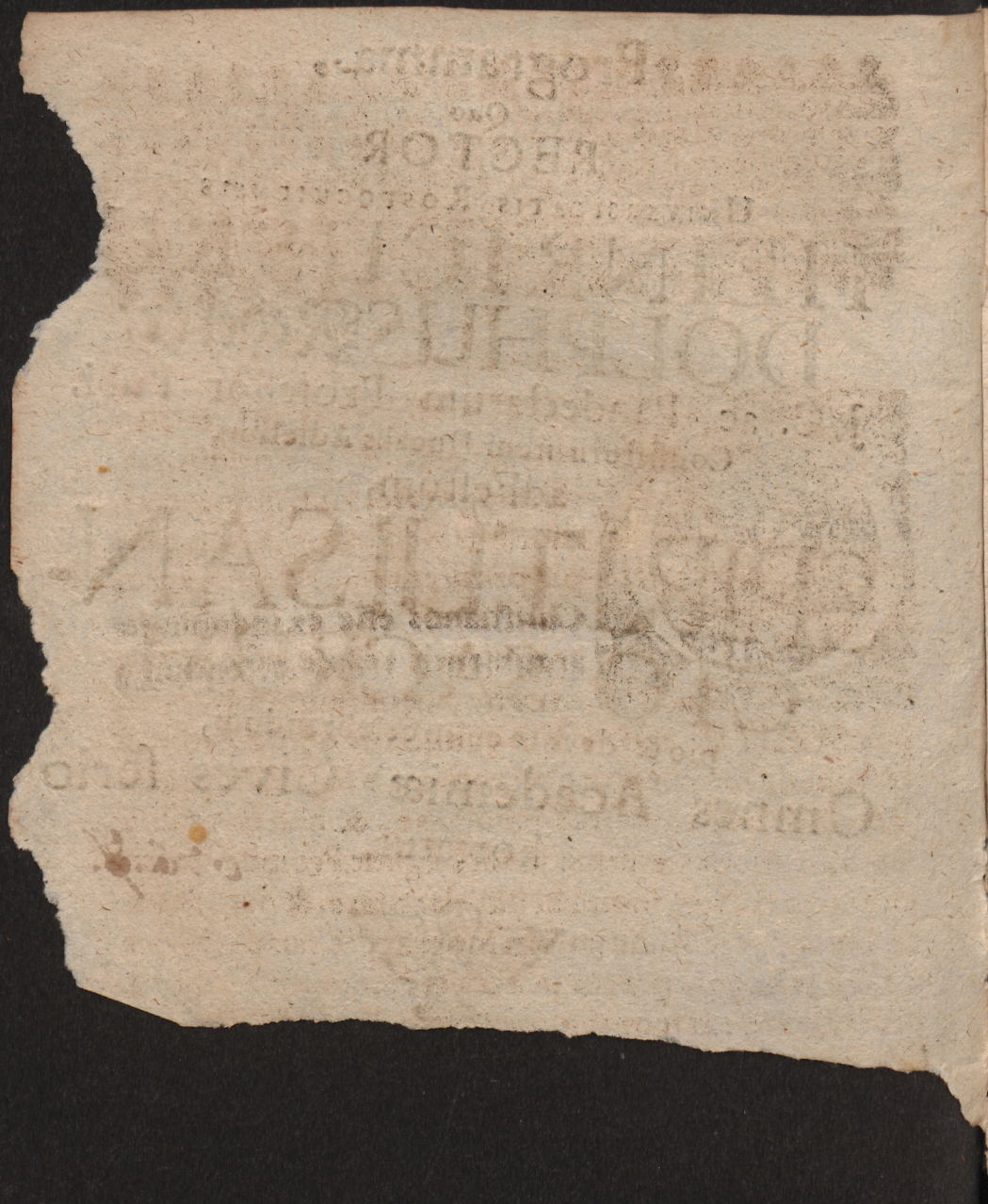
Omnes Academiae Cives serio
hortatur.

R. U. - Progr. 1676/1c

omnino omnia laudibus exaltare. Dum enim alii men-
tem ac linguam mundanis, vel diabolicis potius erro-
ribus

Salutem!

Ui Christi nomen, non tantum ore, sed præprimis animi integritate, vitæ innocentia, moribus inculpatis, & religione piâ profitentur, seque veros Christianos esse ex indubitatis argumentis reapse ostendunt, circa hoc lætissimum anni tempus, SPIRITUI SANCTO antiquitus consecratum festum devoto pectore celebrant: Sanctissimoque Deo pro ineffabili inluminatione, & non scrutabili sanctificatione, æternas laudes agunt. Proinde nostri etiam erit officii, summâ cum alacritate, & purâ mente laudabilem hunc imitari morem, & corda nostra ad iustas & pias preces præparare, intaminatoque amore Deum ex Deo religiosè colere, Dominumq; vivificantem omnia laudibus exaltare. Dum enim alii mentem ac linguam mundanis, vel diabolicis potius erroribus

caligantem, impudenter pariter & impiè exacuunt, &
ipsum Spiritum Sanctum blasphemà afficiunt con-
tumelià, sanctissimumque hoc numen, infreni planè
audacià, vel Deum esse negant, creatumque & factum
Spiritus esse dicunt: vel, horrendam illam blasphemiam
nonnihil extenuantes, Deum quidem non esse
Spiritus, sed summæ substantiæ uniformem, propriam
& median naturam habentem, statuunt, quæ ta-
men neq; in summū perveniat fastigium, sed miram,
ultra mensuram creaturæ, habeat excellentiam; quo-
rum blasphemos errores recenset & refutat, *Cyrill in
Dial. de Trin. l. 7. Tom. 2* Nobis melior & verbo divi-
no gratiosissimè revelato convenientior sedet de Spi-
ritu Sancto sententia oportet. Id enim, ex indubi-
tatis SS. testimoniis, sumus edocti, inter Deum &
creaturam nullum dari medium, sed quod non est
Deus, esse creatum & factum. Neutrquam autē, nisi
per meram contumeliam, per venenum insipientiæ,
& per flagitium abominabile, potest negari, Spi-
ritum Sanctum esse verum & æternum Deum. Id enim
docere iussit Sanctos Apostolos ipse Salvator *Matth.
ult. & Beatus Paulus*, negantibus quod Spiritum
Sanctum accepissent ex quo crediderunt, graviter
inrependo *Act. 19.* respondit: Ad quid igitur bap-
tizati fuistis? Magnum etiam & adorandum Jehovah
nomen non minus Spiritui Sancto, quàm Deo Patri,
86

& Filio ejus unigenito, per essentiam competit *Act. 1. 2.*
Pet. 1. Imò Spiritus, verbis in codice divino expressis, De-
us vocatur; siquidem Apostolus Petrus perdi fecit,
namque, quod mentitus esset Spiritui Sancto, adeo
nō hominibus sed Deo, *Act. 5.* Assignantur insuper Spi-
ritui Sancto essentialia illa attributa & idiomata, quæ
nulli nisi soli Deo competunt, & à naturâ creatorum
eum separant. Quamvis enim sint, qui protervè ne-
gant, Spiritum Sanctum esse æternum, id tamen vel
per turpissimum & damnabilem errorem, vel temera-
rio ausu sustinent, quoniam ipsa sacra littera, quæ est
norma Fidei christianæ, Spiritum æternum vocat, *Heb.*
br. 9. Siquidem ipsa Dei essentia, quæ semet per vim
activam ubique explicat, ab æterno agit, & actu æter-
na est; inde fit omninò, ut Spiritus Sanctus, qui est ipsa
dilectio, ipse amor, & ipsa etiam voluntas Dei, actu æ-
ternus sit dicendus; quia ab essentiâ Dei nihil procedit,
quod essentia ejusdem pariter non sit. Cum itaque a-
pud omnes, quorum mens vanis & erroneis mundi
præstigiis fascinata non est, sed ex divino verbo ad or-
thodoxâ fidem potius formata, in confesso sit, Spi-
ritum Sanctum ab æterno à Patre & Filio ineffabiliter
procedere, utique necesse est, ex veritatis elogio si-
mul fateri & statuere Spiritum Sanctum esse coæter-
num, coæqualem & coessentialē Deo. Adeoque
elegantē Mornæus de Verit. Relig. in unâ divinæ na-

tritarum Statu, contristamur, manus Domini abs
nobis

turæ essentiâ ita tres hypostases distinguit, ut sim-
plicitatem non excludat, quippe quæ semper arctissi-
mè retinenda est: sed ut in simplicissima hac essentiâ
diversitas illa exprimat, videlicet Potentia Patris, Sa-
pientia Filii, & Bonitas Spiritus S. à quo, per quem &
in quo, una illa ineffabilis & æterna essentia, quæ om-
nem rationem humani sensus superat, omnia crea-
re, formare, conservare, sustentare & amare, quæ
creata, facta, & formata sunt, dignata est. Inter re-
liqua divinæ essentiæ attributa, qualia sunt *omnisci-*
entia, quæ omnia docet & suggerit quæ ad verbi divi-
ni intellectum faciunt, ipsas etiam Dei profunditates,
& quæ Dei sunt, Spir. S. scrutatur & novit 1. Cor. 2. *Infi-*
nitas incomprehensibilis, quâ Spiritus Domini replevit
orbem terrarum Sap. 1. *Veritas*, quia Spiritus est qui
testificatur, & est ipsa veritas Johan. 15. maximè indi-
visibilem divini numinis essentiam explicat, quando
omnipotentia, quæ soli Deo competit, ei assignatur attri-
butum: est enim Spiritus qui operatur omnia in omni-
bus, 1. Cor. 12. & ideo Sapiencia illa æterna & increata,
hunc Spiritum omnipotentem & omnia prospicien-
tem laudat Sap. 7. Illam autem omnipotentiam,
exercuit in creatione hujus universi, & hodiernum,
exercet in ejusdem conservatione; siquidem, Psal-
mistâ teste, verbo Domini cœli firmati sunt & Spi-
ritu oris ipsius omnis exercitus eorum Psalm. 33. Nec

minus in vivicatione, regeneratione, inlumina-
tione, sanctificatione, & id genus operâ alia, non
nisi divinæ naturæ & essentiæ propriâ, vim & po-
tentiam suam infinitam Spir. S. explicat, 2. *Thessal. 2.*
Quoniam autem in Sacratissimo hoc Pentecostes
Festo id agitur in Ecclesiâ Christianorum, ut Deū
verum de Deo vero procedentem, qui omnia
explet, ipse infinitus; omnia metitur, ipse immens;
omnia nobis impertit, nihil percipiens; omnia vi-
vificat & sanctificat, ipse vero Sanctissim⁹, devo-
to pectore, & purâ mente colant; In id etiam
Nobis, qui pietatis studiosi & templum Altissimi
esse debemus, desudandum erit, idque viribus
omnibus agendum, ut flagrantissimo desiderio,
ardentissimo amore, & devotissimis precibus es-
sentialem hanc divini numinis flammâ amplectamur.
Non enim Sanctissimus noster Paraclēt⁹ pre-
cio sed precibus emitur, iisque non aridis & in ex-
ternam speciem compositis, sed seriis & cali-
dis. Pugandæ itaque sunt, non ædes sed corda &
mentes nostræ a fœtore & sordibus peccato-
rum. Frequentanda sunt templa, ut celestis
hæc aura & ignis charitatis nos igne sui amoris
accendat. Consociandæ sunt preces, & con-
jungendæ voces, ut calamitates miseras, quibus
hoc deplorando Provinciæ, Urbis, & Rerum no-
strarum Statu, contristamur, manus Domini abs
nobis

nobis & Christianis terris depellat. Adoremus
Spiritus Sancti gratiam, ne Spiritus infernalis, ceu
Leonis esurientis sanguinem & animam nostram,
prædæ exponamur; Agamus tandem id pariter
omnes, ut, numinis hujus ope & auxilio subnixi, no-
bis æterni Dei gratiam certò promittere possimus.

Ceterum cum, proh dolor! tristis fa-
ma insinuet, in pluribus hujus Provin-
ciæ locis, per exorta nuper incendia, æ-
dificia, quædam, in ornamentum terræ
composita, miserè destructa esse, quibus
infortuniis bombardarum interdictus
usus subinde causam præbuit, & vel
idem casus nostræ etiam Urbi, nisi peri-
culum imminens divina clementia,
avertisset, paucis ante diebus, exitiosus
esse potuisset, cum tamen Lege publicâ
sit prohibitum, arma tam periculosè
tractare. Proindè omnes Academiae Ci-
ves Legum academicarum memores
esse volumus, & ne vel in hâc Urbe, vel
in suburbis bombardas displodant, se-
riò hortamur, pariter & sub graviore
pœna prohibemus.

VIIII. Maii Anno LXXXVI.

minùs in vivicatione, regeneratione,
 tione, sanctificatione, & id genus o
 nisi divinæ naturæ & essentiæ prop
 tentiam suam infinitam Spir. S. explic
 Quoniam autem in Sacratissimo hoc
 Festo id agitur in Ecclesiâ Christian
 verum de Deo vero procedentem
 explet, ipse infinitus; omnia metitur
 omnia nobis impertit, nihil percipie
 vivificat & sanctificat, ipse verò Sanct
 to pectore, & purâ mente colant
 Nobis, qui pietatis studiosi & temp
 esse debemus, desudandum erit, in
 omnibus agendum, ut flammantissim
 ardentissimo amore, & devotissimis
 sentialem hanc divini numinis flamm
 mur. Non enim Sanctissimus noster Pa
 cio sed precibus emitur, iisque non a
 ternam speciem compositis, sed
 dis. Pugandæ itaque sunt, non ædes
 mentes nostræ à fœtore & sordib
 rum. Frequentanda sunt templa,
 hæc aura & ignis charitatis nos ign
 accendat. Consociandæ sunt prec
 jungendæ voces, ut calamitates mis
 hoc deplorando Provinciæ, Urbis, &
 strarum Statu, contristamur, manus

